

Cos de vestit de seda acanalada negra i aplicacions de pedreria

Museu actual:

Museu d'Història de Sabadell

Cronologia:

1890-1899

Gènere:

Dona

Procedència:

Barcelona

Cos de vestit de seda acanalada negra, molt ric en ornamentació. Coll alt, acabat amb una tira de ras amb dues costures mecàniques i ornamentat amb una punta. Són dos cossos sobreposats. El primer, de ras, és el folre, tallat amb el patronatge habitual cenyit a l'esquena (costura al mig i 3 peces corbes per costat). En aquest primer cos, s'hi ha cosit els gafets que tanquen la peça: L'obertura és sencera i davantera cordada amb 26 gafets metàl·lics (3 al coll) que queden completament dissimulats per una corbata de blonda que surt just sota el coll. El cos superior, de teixit més gruixut, acanalat, i amb un patronatge més simple a l'esquena (no hi ha costura central i només una peça corba per costat), s'obre també per davant, però no es corda de cap manera, sinó que queda subjecte al folre. L'obertura queda dissimulada per dues tires de punta sota la corbata. Els dos cossos acaben en punta per davant, i el de darrere amb un faldonet de doble taula. Les mànigues són estretes, muntades, i a l'espatlla mostren un arrugat decoratiu que actua com si fos una espatllera. El puny és acampanat i es subjecta amb tres gafets. Per davant el cos es cenyeix a la cintura amb un cinturonet també amb dos gafets. Màniga sastre, una mica arrugada al colze. Interior molt ben acabat, confecció molt acurada. A l'interior s'hi pot observar el patronatge habitual, que cenyeix la peça a la cintura. Té 13 barnilles (dues no es veuen perquè queden sota els gafets). Una cinta de seda acanalada cenyeix el cos a la cintura, i a sobre s'hi ha estampat la etiqueta de "Fanny Ricot Barcelona" amb l'escut reial. L'ornamentació de la peça és molt luxosa, carregada de pedreria i puntes. El cos superior, a mode de

torera, està tot voltat d'una franja de 5 cm de pedreria negra que no està aplicada directament, sinó que és una cinta de pedreria aplicada, elaborada amb fil (que ha anat perdent el color negre, oxidant-se, de manera que l'aspecte actual no és, probablement, l'original). Seguint l'obertura d'aquest cos superior, a ambdós costats, que imita una mica una torera, hi ha tres cintes plegades amb una imitació de sivella amb pedreria. La punta central cau en forma de xorrera, donant volum i moviment al cos. Els punys estan també acabats amb pedreria i punta i, per darrere, a sota del coll, hi segueix una cinta de pedreria. Pel que fa el patronatge, l'esquena té dos costadets per banda, que neixen de la cisa, i costura central. Davant, a cada costat de l'obertura, hi ha dues pinces i unes pinces laterals uneixen el davant i el darrere. A l'exterior no es pot apreciar el patronatge. A l'esquena es pot apreciar les costures laterals, que han estat lleugerament desplaçades.

Creador:

Fanny Ricot

Firma:

Fanny Ricot Barcelona

Fanny Ricot Ruet, a qui de vegades se l'ha anomenat erròniament "Fanny Ricol", va néixer a Lió el 1855 i va morir a Barcelona el 14 d'abril de 1947. És un altre dels noms que arriben als nostres dies a través d'una etiqueta. En el cas d'aquesta modista, s'han pogut localitzar quatre peces: dos cossos de vestit i un vestit sencer, format per cos i faldilla, que van ser realitzats pels voltants de 1900, entre 1899 i 1905. Les peces van ser confeccionades amb materials de qualitat i amb una ornamentació acurada i de certa originalitat, uns acabats interiors molt bons i unes puntades molt característiques que uneixen la cinta a les barnilles interiors. L'etiqueta, que duu inscrit "FANNY RICOT BARCELONA" s'acompanyava amb l'escut reial, que podria ser l'indici que aquesta modista treballava també com a proveïdora de la casa reial.

Fanny Ricot estava casada amb Ezequiel Rouvière, per aquest motiu en algunes ocasions apareix com a Fanny Ricot viuda de Rouvière. La primera referència localitzada és de l'any 1881 on l'Anuario del comercio, de la industria, de la magistratura y de la administración indicava la seva adreça al carrer Avinyó, núm. 4, a la secció de "Modas". Allà s'hi mantingué fins que la Guía Comercial de la Provincia de Barcelona del 1887 la situava al carrer Fernando, núm. 34, com a "modista de la Real Casa", fet que confirmaria que Ricot treballà en algunes ocasions per a la Casa Reial. Probablement va ser força coneguda a Barcelona, sobretot durant les dues primeres dècades del segle XX. Madame Fanny Ricot apareix inscrita a l'Anuari Riera dels anys 1896, 1897 i 1898 a la secció de "Modas (sombrosos de señora)" i com a modista emplaçada al carrer Fernando VII, núm. 34, 2n. El 1899 apareix inscrita com a Mme. "Fanni" Ricot, probablement a causa de l'accent. L'any 1900 segueix inscrita a la mateixa adreça, tot i que a partir d'aquesta data ja no apareix més. L'any 1921 el seu

renom devia haver augmentat ja que en un text sobre la inauguració d'una obra teatral publicat a la Campana de Gràcia, es feia referència a ella com a modista de la gran burgesia catalana: "Fanny Ricot ja deia a les senyores que no els hi assegurava si estarien els vestits per aquell dia. En Milà tenia tots els "cupès" compromesos, a Borsa hi havia hagut una alça extraordinària..." Malgrat conèixer-ne l'anomenada, i poder afirmar que es tractà d'una modista de prestigi, ara per ara no s'ha pogut localitzar més informació sobre la seva empresa i el seu renom.

Any:

c. 1899

Ús:

Exterior

Tipologia d'ús:

Indumentària d'inspiració internacional

Tipus de peça:

Indumentària civil femenina

Tacte:

Suau

Rugós

Color:

Negres

Ornamentació:

Cinta

Punta

Pedreria

Material:

Seda

Enllaços externs:

<http://mdc.cbuc.cat/cdm/singleitem/collection/epistolari/id/9527/rec/29>

Hemeroteca:

<http://hemerotecadigital.bne.es/issue.vm?id=0004802183&search=&lang=ca>

Bibliografia:

ALISON, G. Victorian & Edwardian fashion : a photographic survey, New York : Dover Publications , 1981

BERNIS, C. "El traje burgués", A: Menéndez-Pidal, G. La España del Siglo XIX vista por sus contemporáneos, vol. I, Madrid: Centro de Estudios Constitucionales, 1988.

BOEHN, M. VON, La moda. Historia del traje en Europa desde los orígenes del Cristianismo hasta nuestros días, vol V (1790-1817), vol VI 6. (1818- 1842) i vol VII (1879-1914.) Barcelona, 1928.

- BOUCHER, M. Historia del traje en occidente, Barcelona: Editorial Gustavo Gili, 2009.
- BOUCHER, M. 20.000 years of fashion, 2001 (1964).
- CALLAN, G. O'HARA, DONOVAN, C. Enciclopedia de la moda : desde 1840 hasta nuestros días. Barcelona : Destino , 1989
- Burke, Doreen Bolger, et al. In Pursuit of Beauty: Americans and the Aesthetic Movement. Metropolitan Museum [1]
- CASAL-VALLS, L. “Definició de dues tipologies de vestit a través del seu ús històric: la indumentària d'arrel tradicional i el vestit d'inspiració internacional”, Emblecat, revista de l'Associació Catalana d'Estudis d'Emblemàtica. Art i societat, n.4 (2015), pp. 23-36. [2]
- CASAL-VALLS, L. “Entre l' exclusivitat i la democratització del vestit. Apunt sobre els inicis del disseny de moda a Catalunya”, Revista de Catalunya, n. 286 (2014), pp. 157-175 [3]
- CASAL-VALLS, L. “Gust i consum d'imatge al segle XIX: el vestit”, Emblecat, revista de l'Associació Catalana d'Estudis d'Emblemàtica. Art i societat, n. 2 (2013), pp. 71-82 [4]
- CASAL- VALLS, L. “La historia del vestido como historia de producto: productor, consumidor y objeto”, Seminari “Modernos a pesar de todo”, Fundació Història del Disseny, Barcelona, febrer 2016. [5]
- COSGRAVE, B. Historia de la moda: desde Egipto hasta nuestros días. Barcelona: Editorial Gustavo Gili, 2005.
- De crinolinas y polisonas: indumentaria y moda femenina a finales del siglo XIX: MUBAM, Museo de Bellas Artes de Murcia: 24 de noviembre 2005 - 8 enero 2006, Sala de exposiciones temporales. Textos, Mª Paz Soler Ferrer, Mª Ángeles Gutiérrez Garca. Murcia: Dirección General de Cultura, 2005
- Dictionnaire international de la mode. Collectif sous la direction de Bruno Remaury et Lydia Kamitsis; avec la collaboration de Nadine Coleno. Paris: Editions du Regard, 2004.
- ENTWISTLE, J. El cuerpo y la moda: una visión sociológica, Ed. Paidós, Barcelona, 2002
- HUNNISETT, J. Period Costume for Stage & Screen: Patterns for Women's Dress, 1800–1909. London: Unwin Hyman, 1988.
- JOHNSTON, L. La moda del siglo XIX en detalle. En col•laboració amb Marion Kite y Helen Persson; fotografies de Richard Davis; dibuixos de Leonie Davis. Barcelona: Gustavo Gili, cop. 2006.
- KOENIG, R. La moda en el proceso de civilización, INSTITUTO DE ESTUDIOS DE MODA Y COMUNICACION, Valencia, 2002
- La MODA en el XIX: [exposició], Madrid: Subdirección General de Promoción de las Bellas Artes; Sevilla: Consejería de Cultura, 2007 Catálogo de la exposición celebrada en el Museo de Artes y Costumbres Populares de Sevilla de octubre de 2007 a enero de 2008
- La mode en France 1715-1815. De Louis XV à Napoléon I^o, Exposició organitzada per Musée National de Kyoto i Kyoto Costume Institute, París, 1990
- LAVIER, J. Breve historia del traje y la moda. Madrid: Ediciones Cátedra, 1988.

- LIPOVETSKY, G.; ROUX, E. El lujo eterno. De la era de lo sagrado al tiempo de las marcas. Barcelona, 2004
- MARTÍNEZ BARREIRO, A.M. “La moda en las sociedades avanzadas”. A: Papers: revista de sociología. n. 54 (1998), pp. 129-137.
- MATTHEWS DAVID, A. Fashion Victims: The Dangers of Dress Past and Present. Londres: Bloomsbury, 2015.
- MC DOWELL, C. Histoire de la Mode Masculine, Éditions de la Martinière, 1997
- MENÉNDEZ PIDAL, G.; BERNIS, C: “El traje burgués” A: La España del Siglo XIX vista por sus contemporáneos, Madrid: Centro de Estudios Constitucionales, 1988. V. 1 ; pp. 456-479
- Modes et Revolution, Musée de la Mode et du Costume, Palais Galliera, París, 1789
- MOORE, D. L. Fashion Through Fashion Plates, 1771–1970. London: Ward Lock, 1971.
- PASALODOS, M. “Algunas consideracions sobre la moda en la Belle Époque”, Indumenta: revista del Museo del Traje. n. 0 (2007), pp. 107-112 [6]
- PENA, P. “Indumentaria en España: el periodo isabelino (1830-1868)”. Indumenta: revista del Museo del Traje. n. 0 (2007), pp. 95-106. [7]
- PENA, P. “La moda en la Restauración, 1868-1890”, Indumenta, n. 2, 2011, pp. 6-34. [8]
- PENA, P. El traje en el Romanticismo y su proyección en España (1828-1868). Madrid: Ministerio de Cultura, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Publicaciones Información y Documentación, 2008
- PUERTA ESCRIBANO, R. La segunda piel: historia del traje en España: del siglo XVI al XIX. Valencia: Biblioteca Valenciana, 2006. 3
- The Age of Napoleon. The Metropolitan Museum of Art, Nueva York, 1999.
- TOUSSAINT-SAMAT, M. Historia técnica y moral del vestido, Madrid: Editorial Alianza, 1994.
- WINGFIELD, L. English costume and fashion from the conquest to the regency. London : Hope and Co. , [1884?]
- Full de sala del Museo del Romanticismo de Madrid, dedicada a la moda femenina del segle XIX [9]

Nota: aquesta és una selecció bibliogràfica àmplia que pretén ser una aproximació al període de la peça.